

Recensie: 4U A symphonic celebration of Prince

Koninklijk Circus Brussel
dinsdag 27 november 2018

foto © Gracia Live

Recensie:

Een concert waar meer te zien viel naast het podium dan op het podium maakten we mee met 4U A symphonic celebration of Prince in het Koninklijk Circus van Brussel. Een dat gemengde reacties uitlokte bij fans met de twee uitersten (van zeer teleurgesteld tot zeer positief) als gevolg. Zo zagen we na laatste toegift 'Baby I'm a star' een duo de zaal verlaten terwijl die 'boe' riepen. Ondertussen hadden we wel twee staande ovaties achter de kiezen, na Purple Rain, hier door eerste violiste Ginny Luke op elektrische viool met de gekende 'oe oe oe'-melodie gebracht en nog eens nadat de allerlaatste noot te horen was in de cirkelvormige zaal. Zelden hebben we mannen zien wenen tijdens een optreden. Maar liefst twee mannelijke fans, die je dergelijke emotionaliteit op het eerste zicht niet zou aangeven, de heren zagen er allebei redelijk stoer uit waarbij eentje een kaalgeschoren hoofd had, zagen we de tranen niet bedwingen. De ene in het eerste deel tijdens een mooi 'The beautiful ones' pizzicato gespeeld door de strijkers terwijl de dwarsfluit verder opviel. De andere man was dan weer zichtbaar geëmotioneerd tijdens een lang uitgesponnen 'Purple rain' waarbij we Prince op de videobeelden zelf mee met het live orkest in het Koninklijk Circus zagen en hoorden gitaar spelen en zingen. Het was het enige nummer van de avond overigens waarbij we de stem van Prince mochten horen. Deze voorstelling werkte dan ook veel te opvallend naar deze climax toe.

Want eerlijk? De meeste songs van Prince zijn gewoon niet geschreven om instrumentaal uitgevoerd te worden. Dat valt ook op tijdens 4U A symphonic celebration of Prince waarbij sommige songs niet meer dan een bindmiddel vormen tussen twee andere. 'Starfish and coffee' (bij ons ook gekend in Bart Peeters' versie van 'Zeester met koffie') werd bijvoorbeeld wel erg fragmentarisch gebracht en gold vooral als overgang tussen 'Kiss' waarbij ook hier Luke de hoofdpartij mocht spelen op elektrische viool en 'Take me with you'.

4U A symphonic celebration of Prince dat oorspronkelijk voorzien was om door te gaan in Vorst Nationaal werd uiteindelijk verplaatst naar het Koninklijk Circus. Een blik in de zaal wees erop dat de ticketverkoop voor deze symfonische viering van de muziek die de twee jaar geleden overleden Prince maakte, danig was tegengevallen. Maar goed, de show ging wel mooi door, terwijl andere producties in zo'n geval al snel voor een annulatie zouden gaan en fans teleurstellen. Na verloop van tijd viel op dat het concept gewoon onvoldragen is. Bij 'Nothing compares 2 U' moest de leadmelodie komen uit de sax, bij 'Let's go crazy' en 'Starfish and coffee' was dat de trompet maar dat maakte de arrangementen vooral erg hard doen lijken op een goedkoop symfonisch wachtmuziekje of muzak die je in de supermarkt hoort. Tot het moment dat de elektrische gitaar erbij kwam tijdens 'Nothing compares 2 U' en het arrangement plots verzoop in bombast.

'Computer blue' in het eerste deel was gewoon magistraal en kon kennelijk wel op zichzelf staan als instrumentaal nummer. Maar dat kon lang niet gezegd worden van alle songs. Bij een song als 'Christopher Tracy's Parade' viel gewoon op dat het op zich zonder zang niet kan staan terwijl een naar jazz verwijzend 'It ain't over til the fat lady sings' dat dan weer wél kon. Glissandi en wervelende strijkers kregen we in 'Computer blue' te horen terwijl in de visuals we wat banale en clichématige 0101-rijtjes en een chip afgebeeld zagen. De show deed dus beroep op stockbeelden. Laat ons stellen dat dat toch wel erg budgetvriendelijk is. En wij

hoegenaamd geen 'state-of-the-art production elements' zoals de officiële Engelstalige website van deze voorstelling beloofde, te zien kregen.

Ginny Luke moest bijgevolg dan ook bij momenten even "letterlijk en figuurlijk - uit de band springen, posegedrag vertonen zoals molenwieken met de strijkstok op 'Kiss' " wat op den duur danig op onze zenuwen begon te werken " of zelfs een streepje zingen (zoals tijdens '1999' en 'Little red Corvette'). Maar meer dan de lijnen van een backing vocal bracht ze niet zodat je ook dan vooral een ding miste tijdens 4U A symphonic celebration of Prince: de leadzang van Prince zelf. Alsof deze productie vooral het gemis van dit muzikale genie nog maar eens wou onderstrepen. Het gedrag op het podium van die eerste violiste werd op den duur zo aanstellerig dat het pijnlijk werd, net als dat van een fan met vrouwenschoenen aan en een goudkleurige strakke broek. Draaide het voor hen echt om Prince en zijn muziek te vieren of om het ego van zichzelf te strelen en op te vallen? We vrezen dat laatste. Pathetic en ongepast? En of! Â Â

< Bert Hertogs >

De setlist: Deel 1:

Questlove soundbite

Audio clip intro Psych

For you intro " Controversy " Something in the water " Computer blue "

Automatic

Audio clip Post computer

It ain't over til the fat lady sings

Applaus

Christopher Tracy's Parade " New Position " I wonder U

Audio clip Nothing Compares

Nothing compares 2 U

Applaus

Under the cherry moon " Venus de Milo " Alexa de Paris

Audio clip Post beautiful

The beautiful ones

Audio clip Post fat lady

All my dreams " 1999

Deel 2:

Audio clip Post crazy

Intro " Let's go crazy"

Audio clip Post doves

When doves cry " Little red corvette " Erotic city

Kiss

audio clip Post raspberry

Prince medley Starfish and coffee " Take me with you " Irresistible bitch "

Raspberry beret

Purple Rain prelude " Purple Rain met video

Buigen

Baby I'm a star